

РЕШЕНИЕ

№ 149

гр. Провадия, 04.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПРОВАДИЯ, V-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Никола Д. Дойчев

при участието на секретаря П.В.Г.
като разглежда докладваното от Никола Д. Дойчев Гражданско дело № 20213130101625 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 127, ал. 2 от СК и се образува се по искова молба на В. Р. В. срещу Е.М.С..

В исковата молба ищцата посочва, че през 2016 г. заживява с ответника на съпружески начала в жилището на родителите му, находящо се в с. *****, като от съвместното им съжителство се ражда детето им Д. на **** г. След раждането на детето родителите се преместват да живеят в жилището на майка ѝ в с. *****. В тази връзка посочва, че страните живеят заедно до 03.10.2017 г., след която дата ответникът заминава да работи в чужбина. Първоначално, през първите няколко месеца родителите поддържат връзка помежду си, ответникът изпраща натурална издръжка на детето, изразяваща се в памперси, дрехи, изкуствено мляко и др. Ищцата твърди, че от началото на 2018 г. до настоящият момент, ответникът не търси контакт със ищцата и сина им, не се интересува от тяхното състояние и не заплаща издръжка. Предвид горното ищцата отправя към съда следните искания:

Да се предостави упражняването на родителските права по отношение на детето Д. Е.М. на майката В. Р. В..

Да се определи местоживеенето на детето при неговата майка В. Р. В. на адрес: с. *****, Община *****.

Да се определи режим на личен контакт на бащата Е.М.С. с детето: всяка първа и трета събота от месеца от 9.00 ч. до 19.00 ч. в неделя с преспиване; един месец през лятото, когато майката не ползва платен годишен отпуск и по десет дни на Коледните и Великденските празници чрез редуване;

Да се осъди ответникът да заплаща на ищеца издръжка в размер на 450.00 лева месечно, считано от датата на подаване на исковата молба - 06.12.2021 г., падеж десето число на месеца, за който се дължи, ведно със законната лихва за всяка забавена вноски, до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване.

Исковата молба и приложенията към нея се връчват редовно на ответника, който не депозира писмен отговор.

В о.с.з. ищцата се явява лично и се представлява от упълномощения от нея процесуален представител. Поддържа предявените искове. Моли за уважаването им. Ответникът не се явява в о.с.з., не изразява становище.

Фактически констатации на съда:

По делото се събират множество писмени доказателства, както и гласни такива, чрез разпит на свидетели, които настоящият съдебен състав, като преценява по отделно и в съвкупност, счита, че има възможност да формира своите фактически и правни изводи по отношение на настоящия спор. Тъй като предмет на процеса са различни по вид юридически факти, настоящият съдебен състав ще направи опит за тяхната систематизация по групи и извършване на съответен анализ.

Фамилна история на семейството:

От изготвения социален доклад от представители на ДСП-Провадия, ценен наред с останалите писмени доказателства – акт за раждане, и гласни такива – от разпита на св. С. и св. Т., които кредитира изцяло, се установява, че страните заживяват на семейни начала на 21.04.2016 г., когато ищцата е все още непълнолетна, в жилището на родителите ѝ в с. *****. Един месец след това младите родители заживяват самостоятелно в с. *****. От съвместното им съжителство се ражда детето им Д. на ***** г. След раждането на детето родителите се преместват да живеят в жилището на майка ѝ в с. *****. Страните живеят определено време заедно, като няколко месеца по-късно ответникът заминава да работи в чужбина. Първоначално, през първите няколко месеца родителите поддържат връзка помежду си, ответникът изпраща натурална издръжка на детето, изразяваща се в памперси, дрехи, изкуствено мляко и др., но след това спира пречирането ѝ, с довода, че не е баща на детето, тъй като същото не прилича на него. До настоящия момент няма данни по делото ответникът да осъществява търси контакт със ищцата и сина им, да се интересува от тяхното състояние и да заплаща издръжка.

Възпитателски качества на родителите, грижи и отношение към детето и особености на детето:

Родителските качества имат най-голямо значение за правилното отглеждане и възпитание на децата, за обезпечаване на грижите, необходими за изграждане на навиците на децата. Правилното възпитание на децата зависи преди всичко от личността и възпитателските качества на родителите. Под грижи за децата се разбират личните усилия на родителя във връзка с отглеждането, надзора и възпитателските похвати по изграждането личността на детето.

По делото се установява от изготвения социален доклад, както и от свидетелите еднозначно, че след раздялата на родителите през 2017 г. грижите за децата, отглеждането и възпитанието им се извършва от ищцата, която разчита на своята майка. Социалните служби посочват, че потребностите на детето към момента изцяло се задоволяват. В тази връзка са на мнение, че ищцата притежава нужния родителски капацитет за правилното отглеждане и възпитание на Детето.

По делото не се събират доказателства, свързани с родителския капацитет на ответника. Такова доказване не се провежда от същия.

Морален лик на родителите:

Моралните качества на родителя са важна предпоставка за възпитанието им и за създаване в децата на нравствени добродетели. Моралното падение, алкохолизмът, престъпните антиобществени прояви, развратът и други такива прояви създават отрицателен нравствен облик на родителя и лош пример за децата.

По делото вече се установява от служебно изисканите от съда свидетелства за съдимост, че ищцата и ответникът са с чисто съдебно минало, не са осъждани за престъпления от общ или частен характер. Няма данни по делото родителите да приемат наркотици или да злоупотребяват с алкохол.

При изслушването от съда на ищцата В.В., последната показва уважение към съдебния състав и не нарушава реда в съдебната зала.

Горните факти и непосредствените впечатления на съда от поведението на ищцата в съдебна зала, обуславят извода на съда за добър морален лик единствено на родителя В.В.. По отношение на ответника не се събират достатъчно доказателства относно моралния му облик.

Характеристики на детето:

По делото се установява, че Д. има проблеми с говора, поради което редовно посещава логопед. Свидетелят Т.- баба на детето, посочва, че Д. има проблеми с нервите. От социалните служби се установява, че Д. в е добро общо здравословно състояние. Не е освидетелстван с ЕР на ТЕЛК и не страда от заболявания, които изискват специален режим на отглеждане.

Желанието на родителите:

Изявената пред съда в о.с.з. готовност ищцата да отглежда и възпитава детето си е указание за сериозна загриженост и желание да изпълни родителския си дълг. Това желание се декларира и пред социалния работник към ДСП-Провадия, който посочва, че ищцата е „категорична, че относно детето си ще направи всичко необходимо за правилното му израстване, развитие и възпитание, като се стреми да му осигури една добра и спокойна среда.“. Няма данни ответникът да изявява желание да полага непосредствени грижи за детето си и да участва пряко във възпитанието му. Установява се обратното – ответникът след 2018 г. спира да се интересува от жена си и детето си и не поддържа връзка с тях. Този факт съдът приема за установен пълно и главно от събраните гласни доказателства чрез

разпита на свидетелите С. и Т., които са еднопосочни в тази насока. Докладът на социалните служби също е в тази насока.

Привързаност на детето към родителите:

В доклада на социалните служби се посочва, че детето е „*емоционално привързано към майка си.*“. Съдът кредитира изцяло тези изявления и приема, че отговарят на действителността. Ето защо съдът приема, че детето е силно привързано към майка си. По отношение на другият родител – ответника Е.С. – се установява, че детето не го познава и съответно не е привързано към него, тъй като е в много ниска възраст, когато ответникът напуска семейството.

Жилищно-битови и други материални условия на живот и доходи:

Ищцата живее с детето си и майка си в двуетажна къща, собственост на майка й. Първият етаж се състои от една стая и коридор, а на втория етаж – от коридор и две стаи. Социалните служби посочват, че жилището е електрифицирано и водоснабдено, както и че хигиенно-битовите условия са добри. От разпита на св. Т.- майка на ищцата, се установява се, че ищцата живее с детето си на първия етаж, съвместно с майка си. На втория етаж живее братът на ищцата заедно със семейството си. Ежемесечните разходи за ток и вода се заплащат съвместно от живущите.

Ищцата е безработна в момента, видно от изисканите от съда служебно справки от Националната агенция за приходите. Подпомага се от ДСП-Провадия с помощи по чл. 7 от ЗСП в размер на 40.00 лева месечно. Ищцата разчита на финансовата помощ на братята си, които работят в чужбина.

Ответникът няма регистриран трудов договор в масивите на Националната агенция за приходите, видно от служебно представената от НАП информация. От свидетелите по делото се установява, че живее и работи в чужбина, но остава неясно каква професия упражнява и какъв е размерът на доходите му.

Правни изводи на съда въз основа на гореустановената фактическа обстановка:

Родителските права и местоживееене на детето:

Съгласно т. 3 на Постановление № 1/12.11.1974 г. на ППВС съдът следва държи сметка за интересите на детето, като под „интереси на децата“ по смисъла на 29, ал. 1 от СК (отм.), сега чл. 59, ал. 4 от СК (2009г.) се разбират всестранните интереси на децата по тяхното отглеждане и възпитание – създаване на трудови навици и дисциплина, подготовка за обществено полезен труд и изобщо изграждането на всяко дете като съзнателен гражданин. Съдът е длъжен де прецени следните обстоятелства, посочени в т. 2 на горесцитираното постановление – родителски качества; полагане на грижи и умение за възпитание; подпомагане подготовката за придобиване на знания трудови навици и др.; морални качества на родителя; социално обкръжение и битови условия; възраст и пол на децата; привързаност между деца и родителите и между децата; помощ на трети лица и др.

От установените по делото факти по конкретния случай, съдът е на мнение, че родителските права следва да се предоставят на майката В.В., тъй като притежава нужния

родителски капацитет за правилното отглеждане и възпитание на Д.. По делото не се установява поведението на майката да крие рискове за правилното физическо и/или психоемоционално развитие на детето. Тъкмо обратното, ищцата заявява пред социалните служби, че ще прави всичко необходимо да осигури на детето си сигурна и спокойна среда. Наред с това се установява, че Д. е силно привързан към майка си, което е от съществено значение за определяне титулярството на упражняващия родителските права, докато с бащата, практически липсва каквато и да е връзка. Ищцата разчита и на своята майка при полагане на грижите за Д.. Не на последно място, детето е в ниска възраст, поради което се нуждаят изцяло от насоката и подкрепата на майка си в първите години от живота си и формирането му като личност. Липсата на доходи не са пречка да се предостави упражняването на права на ищцата, тъй като същата живее в жилището на майка си и разчита на финансовата помощ на близките си. Поради всички тези фактори, следва правния извод, че в интерес на Д. е да бъде отглеждан от своята майка, като местоживеенето следва да се определи при нея в с. *****, Община *****.

Режим на лични отношения с бащата:

Правото на детето да запази личните си отношения и с двамата родители защитава основен интерес за благополучието му. Момчето има нужда и от баща си, независимо от родителските му качества и има право да опознае баща си, да поддържа и развива отношения с него. Това е изцяло в негов интерес, тъй като по този начин ще се избегне възникване родителско отчуждение към баща му. Съдът счита, че срещите с бащата няма да застрашават живота и здравето на Д.. Ето защо режимът на лични отношения следва да бъде със съдържанието, така както е определено с постановените привременни мерки от о.с.з. от 17.01.2022 г. с изменение единствено относно свижданията на бащата по време на Рождественските и Великденските празници. Бащата ще има право да се вижда със сина си през първата половина на Коледните и Великденските празници на всяка нечетна година и през втората половина – на всяка четна година.

Следва да се отбележи, че режимът на лични отношения на бащата със сина му следва да се осъществява не само чрез личните свиждания, но и чрез контакт по телефона или по-друг подходящ начин, например чрез различни мобилни интернет приложения, които осигуряват както текстова, така и гласова и видеоконферентна връзка с оглед развитите в днешно време средства за комуникация. Това е напълно допустимо и е в съответствие изцяло със задължителните насоки, дадени в т. 4 на Постановление № 1/12.11.1974 г., на ППВС, който намират актуално приложение в днешно време.

Предвид горното, възможността бащата да общува ежедневно със сина си по телефона, е адекватна на днешните обществени отношения и нещо повече – то е в интерес на Детето. По този начин ще се осигури пълноценна връзка с баща му. Комуникацията следва да се осъществява в удобен за родителите и детето час чрез телефона на майката. При липса на постигнато съгласие относно часа – преди лягане на детето.

Основание и размер на издръжката:

Съгласно декларативната норма на чл. 143 от СК всеки родител е длъжен съобразно

своите възможности и материално състояние да осигурява условия на живот, необходими за развитието на детето. В тази връзка, родителите дължат издръжка на своите деца до навършване на пълнолетие независимо от това дали децата им са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си – арг. от чл. 143 от СК и т. 2 от Постановление № 5 от 16.XI.1970 г., Пленум на ВС. Тази особеност на задължението на родителите да издържат децата си произтича от основното им задължение да се грижат за тях и да ги подготвят за общественнополезна дейност, независимо от това, че след навършване на 16-годишна възраст поначало те могат да работят. Размерът на дължимата издръжка се определя според нуждите на детето и възможностите на лицето, което я дължи, като императивният минимум в закона е издръжката да е равна на поне $\frac{1}{4}$ от размера на минималната работна заплата – чл. 142 от СК. В т. 2 и т. 4 от Постановление № 5/16.09.1970 г. на Пленум на ВС е посочено, че нуждите на лицата, които имат право на издръжка, се определят съобразно с обикновените условия на живот за тях, като се вземат предвид възрастта, образованието и другите обстоятелства, които са от значение за случая, а по отношение на възможностите на лицето, което дължи издръжка – от доходите, имуществото и квалификацията на задълженото лице. Същевременно, не следва да се присъжда издръжка в размери, стимулиращи детето към обществено неполезна начин на живот, лукс и даващи възможност сумите да се използват за цели извън издръжката. С т. 2 от Постановление № 5/31.11.1981 г. от ППВС е прието, че месечните добавки следва да се прибавят към дохода на родителя, при когото са децата и да се има предвид при определяне възможностите му да осигурява издръжката. След определяне на общата сума за издръжка на детето или за всяко от децата тя се разпределя между родителите съобразно възможностите им. Така родителят, неупражняващ родителските права, ще дължи издръжка, която би давал при съвместно живеене с другия родител и детето.

Детето е на пет години към момента. Установява се, че има проблем с говора, налагащ ползването услугите на специалист-логопед, което обуславя допълни разходи над обичайните за едно детето.

По отношение преценката възможностите на родителите от заплащане на издръжка, по делото се установява, че майката не упражнява трудова дейност, а разчита изцяло на финансовата помощ на своите близки. Получава единствено детски помощи от социалните служби в размер на 40.00 лева. Бащата работи в чужбина, но не се установява точния размер на доходите му.

Предвид горните обстоятелства и наличната социално-икономическа криза в страната, допълнително катализирана от пандемията COVID-19 и растящите в страната цени на електроенергията, природния газ, горивата, а оттам и на продуктите от първа необходимост, съдът счита че издръжката следва да се определи в такъв размер, че да задоволява основните потребности на детето, включително за посещение на логопед за лечение на говорния му дефицит. Съдът определя минимална месечна издръжка за Д. в размер на 600.00 лева. Ответникът следва да поеме $\frac{2}{3}$ от тази сума, равняваща се на 400.00 лева, а ищцата – $\frac{1}{3}$, съответно 200.00 лева. Основният мотив на съда за така определеното

дялово участие за всеки от съпрузите е фактът, че ищцата е безработна, а ответникът реализира доходи с източник в чужбина. Падежът на плащането съдът определя до 10-число на текущия месец, за който се дължи издръжката. Издръжката следва да се дължи от датата на подаване на исковата молба – 06.12.2021 г.

По разноските:

Разноски се дължат на общо основание, съгласно чл. 78, ал. 1 от ГПК. Представят се доказателства за извършени разходи в размер на 450.00 лева за заплатен адвокатски хонорар и 30.00 лева за заплатена държавна такса. Ответникът следва да заплати същите в пълен размер – общо сумата от 480.00 лева.

По дължимите държавни такси:

Ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС-Провадия държавна такса в размер на 288.00 лева, представляваща 2 % върху тригодишните платежи на основание чл. 7, т. 2 от Тарифата за таксите и разноските, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс, вр. с чл.69, ал. 1, т. 7 от ГПК.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права по отношение на детето Д. Е.М. ЕГН: ***** на майката В. Р. В. ЕГН:*****.

ОПРЕДЕЛЯ местоживеенето на детето Д. Е.М. ЕГН: *****, при майка му В. Р. В. ЕГН:014701111 на следния адрес: село *****, Община *****, Област *****.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения на Е.М.С. ЕГН: ***** с детето Д. Е.М. ЕГН: *****, както следва:

Всяка първа и трета седмица от месеца от 09.00 ч. в събота до 19.00 ч. в неделя с преспиване; един месец през лятото, когато майката не е в платен годишен отпуск и първата половина от Коледните и Великденските празници през нечетните години, и втората половина – през четните години.

Ежедневна комуникация с детето чрез телефона на майка му или по друг подходящ начин, вкл. чрез вайбър, месинджър или др. мобилно приложение, в удобен за родителите и детето час. При липса на съгласие относно часа на разговора – преди лягане на детето.

ОСЪЖДА Е.М.С. ЕГН: *****, да заплаща на детето Д. Е.М. ЕГН: *****, чрез неговата майка и законен представител В. Р. В. ЕГН:014701111 , **месечна издръжка в размер на 400.00 (четиристотин) лева**, считано от датата на подаване на исковата молба – 06.12.2021 г., с падеж 10-о число на месеца, за който се дължи издръжката, ведно със законната лихва върху всяка една закъсняла вноска, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над сумата от 400.00 лева до претендирания размер от 450.00 лева.

ПОСТАНОВЯВА предварително изпълнение на решението в частта относно присъдената издръжка, на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА Е.М.С. ЕГН: *****, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Районен съд – Провадия, държавна такса върху присъдената в полза на детето издръжка в размер на **288.00 (двеста осемдесет и осем) лева**, на основание чл. 7, т. 2 от Тарифата за таксите и разноските, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс, вр. с чл.69, ал. 1, т. 7 от ГПК;

ОСЪЖДА Е.М.С. ЕГН: *****, да заплати на В. Р. В. ЕГН:014701111 сумата от 480.00 (четиристотин и осемдесет) лева съдебно-деловодни разноски, от които: 30.00 лева държавна такса и 450.00 лева адвокатско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК

Решението може да се обжалва пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Провадия: _____